

27 И ѡговориѡхъ, и речеѡхъ на Исуса: не знаеме. рече имъ и той: нито азъ ви казѡвамъ съ кою властъ прѡбимъ тѡа.

28 Но що ви сечинѡ; нѣкой человекъ имаше два сына: и ѡидѡ при пѣрвыѡтѡхъ и рече: чадо, иди днѣсь работи въ лѡзѣ то ми.

29 А той ѡговори, и рече: не щѣмъ: но послѣ расказае и ѡидѡ.

30 И като ѡидѡ при дрѡгѡтѡхъ, рече паки такъ. А онъ ѡговори, и рече: азъ господине ще да идемъ и не ѡидѡ.

31 Кой ѡ двѡма та сотвори вола та на-ваща си; речеѡхъ мѡ: пѣрвыо. рече имъ Исусъ: истина ви говоримъ, защо мытари те и блѡдници те превѡратѡхъ въ въ царство то Кожѡе.

32 Защо то Исѡвнъ доидѡ при васъ съ праведенъ пѡтъ, и не повѣрѡвѡхте мѡ: а мытари те и блѡдници те мѡ повѣрѡвѡхъ: а вѡе като видѣхте това, не расказахте се послѣ да мѡ повѣрѡвѡхте.

33 Дрѡга прѡтѡча чѡйте: человекъ нѣкой бѣше домовѡтъ, който насади лѡзѣ: и ѡгради го (на околѡ) съ плѡтъ, и ископа въ него жлѣбъ, и направи къла: и предаде го на работници те, и ѡидѡ си.

34 И когато приближи време то на-плодове те, прѡти слѡги те си при работници те да зѣматъ плодове те мѡ:

35 А работници те като фанѡха слѡги те мѡ: едногѡ оубѡ бѡхъ, а дрѡгѡго оубѡхъ, а дрѡгѡго съ камѡнѣ покѡхъ.

36 Паки прѡти дрѡгѡслѡги пѡ многѡ ѡ пѣрви те: и направиѡхъ и нимъ пѡдѡвнѡ.

37 Най послѣ прѡти при нихъ сына своего, и адмаше: ще да се засѡматъ ѡ сына моего.

38 А работници те като видѣхъ сына мѡ, речеѡхъ помеждѡхъ си: тоа е наследникѡ: елатѡ да го оубѡеме, и да мѡ задѡржимѡ наследѡе то.

39 И като го фанѡхъ, избѡдохъ го вѡнъ ѡ лѡзѣ то, и оубѡхъ го.

40 Когато прѡчее доидѡ господѡро на-лѡзѣ то, що ще да направи на онѡа работници;

41 Речеѡхъ мѡ: зѡмъ те, зѡмъ ще да ги поѡбви: а лѡзѣ то си ще предаде на дрѡги работници, който ще да мѡ ѡдадатъ плодове те во време то имъ.

42 Рече имъ Исусъ: нестѡ ли прочѡли никѡга въ писѡнѡа та: камѡнѡтѡхъ, когѡ-